

“KADINA YÖNELİK ŞİDDET, NEDENLERİ ve ÇÖZÜM ÖNERİLERİ” PANEL RAPORU

25 Kasım 2011

Kuşadası Ticaret Odası Konferans Salonu

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
1. 25 KASIM KADINA YÖNELİK ŞİDDETE KARŞI MÜCADELE VE ULUSLARARASI DAYANIŞMA GÜNÜ.....	3
2. PANEL PROGRAMI.....	4
3. KUŞADASI TİCARET ODASI YÖNETİM KURULU BAŞKANI SERDAR AKDOĞAN'IN AÇILIŞ KONUŞMASI.....	5
4. PNAELİSTLERİN KONUŞMALARI.....	6
4.1. MELTEM ARIKAN (YAZAR).....	6
4.2. PINAR ÖĞÜN ALABORA (OYUNCU).....	14
4.3. BERRİN GÜRÇAY DİLEKÇİ (KAZETE YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ)..	18
5. KUŞADASI TİCARET ODASI AR-GE BÖLÜMÜ TARAFINDAN HAZIRLANAN RAKAMLARLA TÜRKİYE'DE KADINA YÖNELİK ŞİDDET SLAYTI.....	24
6. PANELİSTLERİN ÖZGEÇMİŞLERİ.....	28
7. PANEL FOTOĞRAFLARI.....	32

KADINA YÖNELİK ŞİDDET, NEDENLERİ ve ÇÖZÜM ÖNERİLERİ PANELİ

25 KASIM 2011 – KUŞADASI TİCARET ODASI

25 Kasım, Dominik Cumhuriyeti'nde, Salcedo'da Ojo de Agua adlı köyde doğmuş Trujillo diktatörlüğüne karşı mücadele eden Clandestina Hareketi'nin öncülerinden olan Patria, Minerva ve Maria Mirabel kardeşlerin sistem tarafından katledildiği tarihtir. Mirabel kız kardeşlerin, diktatörlüğün askerleri tarafından, tecavüz edildikten sonra vahşi bir şekilde katledildikleri, utanç gününün ve insanlık ayıbının yıl dönümüdür.

1960 yılının 25 Kasım'ında, Dominik Cumhuriyeti'nin kuzey bölgesinde, bir uçurumun dibinde üç kadının cesedi bulunur. Bunlar Mirabel kardeşlerdir.

Ertesi sabah gazetelerde bu ölümlerin bir kaza sonucu meydana geldiğini anlatan bir haber çıkar. Ama gerçek görüldüğü gibi değildir...

Mirabel kardeşler, ülkelerinde siyasal özgürlük için kararlılıkla mücadele ederek Latin Amerika'daki diktatör Rafael Leonidas Trujillo'ya meydan okur. Bu yüzden diktatörlük tarafından zulme uğrayarak pek çok kez hapsedilir ve en son olarak da 25 Kasım 1960 yılında arabalarından zorla indirilerek tecavüz ve işkenceyle katledilirler. Sonrasında, bu katliam kayıtlara "araba kazası" olarak geçecektir. Mirabel kız kardeşlerden birinin kod adının Kelebek olmasından da esinlenerek; o günden sonra bu üç kız kardeş, gerek Dominik'te gerek dünya da "Kelebekler" adıyla efsaneleştirilerek anılmaya başlarlar.

Önce 1981'de Dominik'te toplanan Latin Amerika Kadın kurultayında; 25 Kasım, "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve Uluslararası Dayanışma Günü" olarak kabul edilir. Daha sonra 1985 yılında, Birleşmiş Milletler tarafından "25 Kasım, Kadına Yönelik Şiddetin Yok Edilmesi İçin Uluslararası Mücadele" günü ilan edilir. 1981 den bu yana dünyanın dört bir köşesinden kadınlar, efsaneleşen bu üç kelebeği anmaktadırlar.

MIRABEL KIZKARDEŞLER HAKKINDA...

Pedro Mir (Dominikli şair) tarafından "Amén de Mariposas" (Kelebeklerin Amini) adlı, üç kız kardeşin katlini kınadığı şiirinde kullanıldı. Aynı dönemde, Dominik Cumhuriyeti'nde ve Amerika'da en çok satan yazar olan Julia Alvarez, Mirabel kız kardeşlerin hayatını anlattığı romanını "In the Time of The Butterflies (Kelebekler Zamanı)" yayımladı. Kitap, Mirabel kız kardeşlerin kelebekler olarak tanınmasına neden oldu. 2000 yılı 25 Kasım'ında Mirabel Kardeşlerin cesetleri doğdukları köye kadın örgütleri tarafından taşındı.

Kadınlar hayatın her alanında şiddete maruz kalıyor. Dün de bugün de...

PANEL PROGRAMI

<u>Saat</u>	<u>Faaliyet</u>
13:00 - 14:00	Kokteyl
14:00 - 14:10	Saygı Duruşu ve İstiklal Marşı
14:10 - 14:25	Açılış Konuşması Serdar AKDOĞAN (Kuşadası Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı)
14:25 - 14:30	Rakamlarla Kadına Yönelik Şiddet Slayt Gösterisi
14:30 - 16:30	1. Panelist Meltem ARIKAN (Yazar) 2. Panelist Pınar Öğün ALABORA (Oyuncu) 3. Panelist Berrin Gürçay DİLEKÇİ (Kazate Yazı İşleri Müdürü)
16:30 – 17:00	Soru – Cevap
17:00	Kapanış

**KUŞADASI TİCARET ODASI YÖNETİM KURULU BAŞKANI
SERDAR AKDOĞAN'IN AÇILIŞ KONUŞMASI**

Değerli Hanımefendiler, İstanbul'dan, İzmir'den gelen değerli panelistlerimiz, sevgili Yönetim Kurulu arkadaşlarım, Meclis Üyesi arkadaşlarım, hepiniz hoş geldiniz.

Konu malum. Kadına Karşı Şiddetle Mücadele Günü. Maalesef son 6 ayda bu konu hiç gündemden düşmedi Türkiye'de. Hem yazılı basında hem görsel basında hepimiz takip ettik. Birçok üzücü olayı hep beraber izledik. Bunların neticesinde bu panel düzenlendi ama keşke bu panelin düzenlenmesine gerek kalmasaydı. Ben daha önceki "Güçlü Kadın Güçlü Ticaret" Panelinde bir şey söylemiştim. Dedim ki kadınlar erkeklerin arkasında değil yanında olmalıdır. Bu hayatta hepimiz eşitiz. Kadınların erkeklerin arkasında değil yanında olmasını istiyoruz. O anlamda da buna karşı hepimize görev düşüyor. Bu tip panellerde ben çok konuşmayı sevmiyorum Özellikle konunun uzmanı panelistleri çağırıyoruz ki onlar konuşsun diye. Ben hepinize hoş geldiniz diyorum. Burada bulunduğunuz, destek verdiğiniz için teşekkür ediyorum. Dışarıdan gelen panelistlerimize özellikle teşekkür ediyorum. İnşallah ileride Türkiye'de bu tür paneller düzenlemeye gerek kalmaz.

MELTEM ARIKAN (YAZAR)

Türkiye’de Ekim’de 15 kadın, “en yakınlarındaki erkekler” tarafından öldürüldü. Tıpkı birkaç ay önce Ankara’da ya da İstanbul’da sokağın ortasında öldürülen diğer kadınlar gibi... Tıpkı yarın ya da öbür gün Van’da, Diyarbakır’da ya da Bursa’da öldürülecek diğer kadınlar gibi...

Dövüldüm. Hırpalandım. Yok edilmeye çalışıldım. Bıçaklandım, kurşunlandım, asıldım hatta yakıldım...kadınlığımı yok ederseniz beni daha kolay yönetebileceğinizi sanıyorsunuz. Hepiniz!..

Tek başımayım, hepiniz, üstüme çöktünüz. Ağırlığınız üstümde. Çok ağırsınız. Binlerce yıllık ağırlıktasınız.

Babam, erkek kardeşim, kocam, oğlum...Hepiniz. Buna seyirci kalan annem. Buna seyirci kalan teker teker hepiniz. Benim ezilmeme, yıpranmama göz yumdunuz. Karılarınızın, analarınızın, kardeşlerinizin ve kendinizin ezilmesini kabullendiğiniz gibi. Hepiniz...

Ya siz, sizler... Kadına şiddet dillere pelesenk olurken yapılan araştırmalar bu şiddetin sürekli arttığını gösterdiğine göre demek ki bir yerlerde çok büyük bir yanlış var. Bizler sorunları hep dışarlarda bir şeylere bağlamaya alışmışız, sorunların nedenleri hep ötekilerdir ve sorunları çözmek içinde başkaları gerekir. Ötekiler ve başkaları arasında dönüp dolaşırken hiç kendimize bakmayı akıl etmeyiz. Çözüm isteriz, sorumluluk istemeyiz, değişim isteriz, çaba göstermeyi istemeyiz, devrim isteriz ama maliyetini ödemeyi hiç mi hiç sevmeyiz...

Hep baskılar altındaydım, kımıldamama izin vermeyen baskılar. Ben değişmek istiyordum ama sistem izin vermiyordu. O kadar uzun yıllar kandırdım ki kendimi... Sistemin kurbanı ben... Tabii ki geleneklerinizin, göreneklerinizin, eğitimin ve sözlerinizin de payı var ama onları da beynime

kazıyarak dünden bugüne, bugünden yarına taşıyan benim. Bir gün aynada gördüm ki sistem benmişim...

Peki sizler aynaya bakıyor musunuz? Aynaya bakınca neler görüyorsunuz. Zayıfladınız mı, şişmanladınız mı? Bacaklarınızda çatlaklar başladı mı, başlamadı mı? Göbeğiniz çıktı mı, çıkmadı mı? Memeleriniz sarktı mı, sarkmadı mı dışında aynada gerçekten bedeninize bakıyor musunuz? Pek çok kadın seks yapmasına rağmen, çocuk doğurmasına rağmen cinsel organına bakmamıştır. Baksa dahi görmemiştir. Ama bunu normal kabul eder. Onun bir bedeni vardır bir de cinsel organı ama bunların ayrı ayrı olmasına şaşırmas. Bu onu düşündürmez bile... Tuhaf değil mi? Çünkü kadınların bedenleri kadınlara ait değildir. Kadınların bedenleri önce babalarına, sonra kocalarına ait olur. Ve kadınlar bunu kabul eder. Bütün hayatlarını bedensiz geçirmeyi normalleştirir. Bundan daha büyük bir şiddet olabilir mi? Olabilir!... Şiddetin şiddet olduğunu görememek, şiddeti normalleştirmek ve şiddeti algılamamak... Kadınlar bunu sorgulamaz... Sorgulamaya yanaşmaz çünkü zor gelir.

Herkesin bedenim üstünde söz söyleme hakkı var. Ama benim yok. Şehirde de yok, köyde de yok. Ailemin istemediği bir erkekle, kendi kararım ile ilişki kurduğum için yok edilmeme hep birlikte karar veriyorlar. Daha acı olan annem de bu kararın içinde yer alıyor. En küçük erkek kardeşim görevlendiriliyor... Nereye kaçarsam kaçayım beni arayacaklar, bulacaklar ve öldürecekler. Ve hepiniz, sessiz kalarak sadece seyredeceksiniz. Töre cinayeti diyeceksiniz. Namus cinayeti diyeceksiniz. Erkekler kendi başıma da gelebilir endişesiyle anlayış gösterecekler. Ama ben yok olacağım. Sadece ve sadece bedenimi yaşamak istediğim için beni yok edeceksiniz. Oysa ki bu beden benim bedenim. Ne kocamın, ne babamın, ne erkek kardeşimin, ne hâkimlerin, ne başbakanının ne de ilahi güçlerin benim bedenim üzerinde söz söylemeye hakkı yoktur.

Kadınlar eğer bedenlerini geri alamazlarsa ne kadın olarak var olabilirler ne de bir şeyleri değiştirebilirler. Bedenleriniz sizin olmadığı sürece sizler yoksunuz. Var olduğunuz sanrısıyla sanrılarda boğulursunuz. Kadın bedenine çocukluğundan itibaren uygulanan şiddetin yoğunluğu algılanamazsa ötesiyle ilgili herhangi bir adım atmak mümkün değildir. Bedenlerinizi geri alamazsanız sadece ve sadece erkeklerin namusunun aracı olan bir mal olmaktan öteye geçemezsiniz. Kadınlara uygulanan şiddeti haklı göstermeye çalışan ve genç kızlığımızdan itibaren demoklesin kılıcı gibi başımızın üzerinde sallanan Namus kelimesinin nereden geldiğini hiç düşündünüz mü?

Namusun mu? Namusum mu? Erkeklerin namusunu sadece kadınlar belirliyor. Kadınların namusunu kim belirliyor? Namusum üzerinde benim hakkım ne?

Namus kelimesi Antik yunandaki “Namos” kelimesinden türetilmiştir. “Namos” kelimesinin kökünde yer alan “Nam” hecesi İngilizce’ye “Name” yani isim, Arapça’ya “Nam” yani “Unvan” olarak geçmiştir. Namusun kaybedilmesi aslında ismin değerini kaybetmekle özdeşleşmiştir. O dönemlerde erkeğe ait olduğu düşünülen kadının, ait olduğu erkek dışındaki bir başka erkek tarafından değerinin düşürülmesi, erkek için kesesindeki altının değerinin düşürülmesine eşdeğer görülmüştür.

Namos; iktidar, hükümdarlık, yaygın düzendeki güç, kural, kanun demek, eril bir kelime... Namosun kökü “nema”dan gelir. Nema da bir erkeğin sahip olduğu otlak alan ve o otlak alanın üstünde otlayan hayvanlar anlamına gelir.

Ve ne yazık ki kadınlar kavramlarla şiddete uğrarken, bunun farkında bile olmazlar. Sadece kavramlar değil bir de sözcükler vardır. Erkek egemen kültürün silaha dönüştürdüğü küfürler... sözcükler... Normal kabul edilen, hoş görülen ama hep kadın bedeni üzerinden edilen küfürler... Küfür normalleşmiş, küfür normalleştirmiştir. Küfür bizim kültürümüzün bir parçası bile denilmiştir. Kimse ses çıkarmaz, kimse alınmaz, kimse kızmaz... Kadınlar yanlarında küfür edildiği her an şiddete uğrarken bunu önemsemez, küfrün şiddet olduğunu bile anlamak istemezler...

Cinselliğin dilinin oluşumunu anlamak için öncelikle küfrün oluşumunu anlamak gerekir. Cinselliğin doğal olarak yaşanabilmesi için dilin değişimi kaçınılmazdır. Sevgili beyler, şimdi sizlere çok basit bir sorum var. Sevişmek sizler için güzel bir eylem mi?

Evet. Tabii...

Peki bu kadar güzel bir eylemde kullandığınız organları ve sözcükleri, birinden nefret ettiğinizde, öfkelendiğinizde nasıl kullanıyorsunuz? Bunu hiç düşündünüz mü? İkisi aynı şey değil ki! Canım küfür ederken o sözleri, o manada söylemiyoruz ki?

Ama söylüyorsunuz ve söylediklerinizi duyuyorsunuz.

Ne kadar yaygınlaşırsa yaygınlaşsın. Ne kadar doğallaştırılmaya çalışılırsa çalışılsın. Küfür aslında erkeklerin sokaktaki egemenliğini belirlerken, küfrün şiddeti de egemenliğin şiddetini belirler. Bir erkek başka bir erkek üzerinde egemenlik kurmak istediğinde, onun anasının veya bacısının bedenini küfür malzemesi olarak kullanır. Bir erkek bir kadına küfrettiği zaman aslında o kadının bedenini ve

cinselliğini kirletir. Bir kadın bir erkeğe küfrettiği zaman aslında erkek egemenliğine özenerek kendi bedenine yabancılaşır. Peki bir gün olsun yanınızda küfür eden birisine tepki verdiniz mi? Ya da eşiniz sizin yanınızda küfür ettikten sonra onunla sevişmeyi reddettiniz mi? Ne yazık ki şiddetin boyutlarının büyümesi aslında küçük küçük adımlarla işlenir ve kadınlar kimi zaman bu adımları fark bile etmez.

Kadınların korkularını çok iyi anlayabiliyorum ancak korkunun üzerine gidilmediği sürece bu korkunun sizi yok ettiğini de biliyorum. Kadınlar mücadele etmemeyi seçtikleri sürece, kadınlar kendi rahatları için kendilerinden bile vazgeçmeyi göze aldıkları sürece şiddete uğrayacaklardır çünkü kadınlar kabul ederek, görmezden gelerek aslında kendi kendilerine de şiddet uygulamaktadırlar.

Bütün hayatım ahlaklı olmak için çabalamakla geçti. Ahlaklı genç kız, ahlaklı kadın, ahlaklı eş, ahlaklı anne... Ahlaklı oldum mu, olmadım mı, artık umurumda değil. Çünkü anladım ki, sizin ahlakınız temelde nasıl olmam ya da olmamamla yani ideallerle ilgileniyor. Yıllar yılları kovalarken, ben ahlaklı olmak için çabalarken, gördüm ki hiç ideal olamıyorum, gördüm ki hep kınanmayı hak ediyorum. Sonunda anladım ahlak ancak kınama ile var olabilir. Ben kınanmayı kabul etmiyorum.

Kadınlar için kabul etmiyorum. Hayır. İstemiyorum demek hep çok zordur. Çünkü hep başkaları ne düşünür, başkaları ne der üzerine kurulur yaşamları. Bu başkaları sizi siz olmaktan çıkartırken, bu başkaları size sizi unuttururken, başkaları tarafından onaylanmak, başkaları tarafından alkışlanmak, başkaları tarafından sevilmek için kendilerini unutan kadınlar idealleştirilir. Kocasını için yaşar, çocukları için yaşar, malı lar ve meli ler öylesine kaplar ki etrafını bir süre sonra ipleri başkasının elinde olan kuklalara döner ama ne yazık ki farkında bile olamazlar. Olmamayı seçerler... Çünkü kadınlar kendileri için değil başkaları için yaşarlarsa eğer takdir edilirler. Peki ama bu şiddet değil midir? Neden hep kadınların kendilerini vakfetmeleri beklenir. Ve neden ona zorla dayatılan rolleri red eden kadınların hem erkekler hem de kadınlar tarafından yargılanması normal kabul edilir?...

Korkularınızla giydiremeyeceksiniz beni. Bugüne dek hep onlarla sarmalanmış, sıkışmış yaşadım. Hep gerekenleri yaparak, hep ezik, hep sizlere göre biçim alan. Evcilleştirdiniz beni. Eğip, büküp, yargılayarak. Eğittiniz beni, beni benden uzaklaştırarak. Dışlanmaktan öyle korktum ki, korkum yok etti beni. Sessizce yaşadım aranızda, düzenli nefes alışlarımla. Nefes aldım, nefes verdim hiçbir şey kalmadı geride... Yeter artık yordunuz beni.

Kadınların “gibi”li değil, kadın olarak var olabilmeleri için bedenleri ile bütünleşmiş cinselliklerini doğal olarak yaşamaları kaçınılmazdır. Kadınlar ancak tenleri acımadan, tenleri ile bütünleşmiş beyinleriyle iletişime girerlerse kadın olarak var olabilirler. Var olmak aynı zamanda birey olmayı da gerektirir. Bireyin var olabilmesi içinse maskelerden sıyrılması ve soyunması şarttır. Çıplaksanız maskeler takamazsınız, oysa toplumun maskelere ihtiyacı vardır. Ne yazık ki kadınlar sosyalleştikçe, eğitildikçe ve şartlandıkça doğallıktan uzaklaşmakta ve sosyo-kültürel giysiler giydirilmekte ve hatta örtünmektedirler. Bu örtüleri çıkartılmadığı sürece kadın olarak gerçekten var olabilmekten söz etmek mümkün değildir.

Kadın olarak beynimizle, bedenimizle, kimyamızla ve kromozomlarımızla içgüdüsel ve sosyal yaklaşımımızla, doğamıza uygun var oluşumuzu tanımlamadığımız sürece bize roller biçilecek ve bu roller beraberinde şiddeti de getirecektir.

Kadın olarak var olabilmenin yolu, tüm önyargılardan arınarak bedenin bütünlüğünü, doğallıkla tanıyabilmekten geçer. Sanırım bunun ilk adımı aynanın karşısında çıplı çıplak durabilmek ve kendimize bakabilmekle başlar.

İyileşmeyen yaralar kabuk bağlamaz bilir misiniz? Kabuk bağlar gibi görünür ama içten içe kanamaya devam eder. İçe kanayan yaralar istemiyorum artık. Yeter diyorum duyuyor musunuz, aile, ahlak, sevgi, toplum gibi değerleri kutsayarak işinize gelmeyen gerçekleri saklamanıza izin vermeyeceğim. Sahtekarsınız, acımasısınız, ahlaksızlığı ahlak diye giymiş korkaklarsınız. Ve bizler anne-babalarımızın değil, korkuların çocuklarıyız. Korkuların ve kan bağlarının, kanlı bekçilerinin çocukları... Yeter diyorum, duysanız da duymasınız da ben haykırmaya devam edeceğim. Yeter tenimi acıtmayın...

"Gerçek olan ne kadar bastırılırsa, gerçek olmayan o oranda dayatılabilir!.." Şiddet bir zincirdir ve bu zincirin ilk halkası ne yazık ki genelde ailede başlar. Çocukların aile içinde maruz kaldıkları cinsel taciz ve tecavüzler yok sayılarak pek çok çocuğun önce çocuk olma, sonra da kadın ve erkek olma hakları ellerinden alınmaktadır. Çocukluğunda cinsel travma yaşayanların, kadın veya erkek olarak var olabilmeye olasılıkları çok düşüktür. Çocuklukta yaşananlar hatırlanmasa bile, ne yazık ki bedenin hafızası yaşananları unutmayacaktır. Yaşadığı travmadan sonra o çocuğun yaşamını artık kendisi, duyguları, bedeninin doğal istekleri değil, korkuları yönlendirecektir. Bu korku özellikle kadınlarda çoğu zaman bedenine yabancılaşmayı, bedenden ayrışmayı ve ardından da kendilik nefretini beraberinde getirecektir.

Bedenimizi yok sayarak bu dünyada bulunabiliriz ancak var olabilmek için bedenimizle bütünleşmiş olmak kaçınılmazdır. Oysa travma yaşayan çocuk hem korkularıyla yaşamayı öğrenmek zorunda kalır, hem de tüm yaşamını korkularla geçirir. Bu çocuklar büyüyüp anne-baba oldukları zaman da kendi çocuklarını edindikleri korkularla büyütürler ve sonuçta anneler-babalar çocukları değil, korkular korkuları büyütmüş olur.

Gerçeklerin çirkin yüzüyle, onları yok sayarak değil, ancak onları görerek yüzleşebileceğimizi düşünüyorum. Bizler eğer bireysel olarak bu gerçeği kabul edip, bunun tartışmaya açılması için bir şeyler yapmazsak; enstet, çocuk taciz ve tecavüzleri artacak ve toplumumuz hiçbir zaman cinsel kimlikleriyle bütünleşmiş, var olabilme cesaretini gösterecek kadınlar ve erkeklerden oluşamayacak ve şiddet şiddeti doğurmaya devam edecektir.

Çok karanlık. Midem bulanıyor. Hatırlamak istemiyorum... Ben ödevlerimi yaptım, bebeklerimle oynamak istiyorum. Kadınlı erkekli misafirler evin arka bahçesinde gülüşüyorlar... Bebeğimle oynamak için, onu kutusundan çıkardım. Odanın kapısından giren adam, kumral, iri yarı... Küçük odanın içindeki büyük adamın yüzüne yapışan gülümseme... Sırtışını çok net hatırlıyorum ama adamın yüzü... yatağımın üstüne oturdu, sanki benim odama daha önce gelmiş gibi... Yüzümü okşuyordu. Öylece kalmıştım. Korkudan donmuş... Korkuyordum ama sesim içime kaçmıştı. Kimildayamamıştım. Bağırsana diyordu içim, herkes bahçede bağırsana... Dudaklarım birbirine yapışmıştı... Adam beni kucağına oturttu. Eli eteğimin altından kilotuma, oradan da, bacak arama girdi... Hiç sesim çıkmıyor. Herkes bahçede... Niye kimse merak edip içeriye gelmiyor... Direnmiyordum, korkuyordum ama kaçamıyordum. Kaçsana... Kaçamıyorum. Bağırsana... Bağıramıyorum. Adam gözlerimin içine çok kötü baktı... göz yaşlarım içime kaçtı... Bağırmadım, ağlamadım. Hiçbir şey olmamış gibi... her gece rüyalarımın giren, o beyaz kaygan şey ve sessizlikle eşdeğer bir korkunun benim parçam olması dışında. Hiçbir şey olmuş muydu? O gün atamadığım çığlığı yıllardır sessiz sessiz atsam da, kimselere duyuramadığım gerçeği dışında, hiçbir şey olmuş muydu? Herkes bahçedeyken... Karanlık olmadığı halde neden hep karanlık kaldı gözlerimde...

Bu küçük kızın gerçek hikâyesini dinlerken bedelini hiç düşündünüz mü? Bu hikâyenin 26 adam tarafından tecavüze uğrayan küçük kızın hikâyesinden hiç farkı yok aslında... Daha küçük yaşlarından itibaren aileleri ya da güvendikleri büyükleri tarafından kandırılan, kullanılan çocuk bedenleri... Ve buna karşı çıkmayan koca koca adamlar, koca koca hâkimler, koca koca avukatlar... Şiddet böyle bir şey değil mi?..

Kitaplar okuyorsunuz rafları dolduran. Cümleler ezberliyorsunuz yaşamı anlatan. Bilgilere sığıyorsunuz varlığınızı ispatlayan. Giysilerinizi bedenlerinize tercih ediyorsunuz. Saklanan adamlar ve kadınlar oluyorsunuz büyük büyük laflarda boğulan, başkalarına acıyorsunuz, acınacak halde olduğunuzun farkına varmadan. Karmaşık tanımlarla bedenlerinden bağımsız, yaşadığını sanan zavallıolarsınız. Ama zaten yoksunuz.

Yumurtalıkların içi hizmet meraklısı kız çocuklarla dolu sanki. Neden diye sormaktan korkan, aynaya bakarken sivilce sıkın, kadınlığı doksan altmış doksan sanan, bedeniyle ilişkisi selüloit ile doğru orantılı olan. Deneyim ezberleyen, acılarından ders aldığını savunan aldanişlara köle kadınlar ve adamlar. Karanlık yüzlerini görmekten korkan masalsı hayatlırsınız.

Çırpınan umutlar var görüyorum. Çırpınan umutlar her nefesinde, ama bir türlü dile gelemeyen sözcüklerde. Yargılanmaktan, dışlanmaktan, namus uğruna öldürölmekten, cadı diye yakılmaktan korktuğı için susturulmuş çığlıklar... Çıplaklığı kalmamış ama ısrarla örtülerin altına sokulan kadınlar. İktidar uğruna bacaklarının arasından çıkamayan erkekler. Ayağı toprağı değmeyen bebekler var, çırılçıplak doğup da bezlere sarılan, öğütlerle korkularla yoğrulan, bedenlerinden utanmayı öğrenen bebekler... Büyüdüğünde adam ve kadın olduğü sanrısıyla yaşayan. Öğütlerle dolu ıslanmayı bilmeyen dudaklar... Kirli bakışları sessizliği kirleten kör gözler... Dokunmayı bilmeyen hoyrat parmaklar... Kalabalıklarsınız, iktidar çığlıklarıyla sürekli baltaları bileyen. Ama zaten yoksunuz.

Ben kadınlığın doğal olarak bana verdiğü şefkat duygusunu erkek egemen sistemin iktidar ve çıkar kavramlarıyla kirletmedim o nedenle de başka kadınların yaşadığı tüm acıları algılayabiliyorum, hissedebiliyorum ve onları yok saymam mümkün değil. Ben hem bir kadın hem de bir anneyim o nedenle de tüm kadınların yaşadıklarının benim hem bedenimde, hem yüreğimde hem de duygularımda somut karşılıkları var. Ben bir kadını, doğurduğüm çocuğun erkek egemen zihniyetin kavramları adına savaşması ve ölmesini kabul etmem mümkün değil. Başka anaların da dünyaya getirdiğı çocukların öldürölmesi bende aynı öfkeyi yaratır.

Ben bir kadını, yaşamın içindeki tüm acıları kabul edecek kadar güçlüyüm. Acıları yok sayarak değil onları kabul ederek ancak yaşamın gerçekliğini kucaklayacağımı bilirim. Ben bir kadını ve tüm kadınların kadın olarak var olabildiğı zaman “hayır” diyeceklerini ve direneceklerini biliyorum. O nedenle de yazıyorum, o nedenle de yazmaya devam edeceğim o nedenle direniyorum, o nedenle de direnmeye devam edeceğim. Ben bir kadını. Erkek egemen zihniyetin kadınlığı elimden almasına izin vermeyeceğim.

Biliyorum ki kadınlar kadın olamadığı sürece dünyanın hiçbir yerinde erkeklerin erkek olabilmesi mümkün değildir. Ve ben erkek egemen zihniyetin kavramlarla karma karışık ettiği, şiddeti ve nefreti beslediği böyle bir dünyada yaşamayı kabul etmiyorum. Erkek egemen zihniyetin bana öbür dünyada vaat ettiği cenneti değil şu anda bu bedenimle var olduğum gerçek dünyadaki cenneti istiyorum.

Kadınların ve erkeklerin doğal cinsel kimlikleri ile farklılıklarının farkında olarak yaşayacakları keyifli bir dünyanın oluşmasının mümkün olduğunu biliyorum. Bunun için de dünyayı bu yönde değiştirmek için mücadele etmekte kararlıyım. Ve tüm kadınları başkaldırmaya ve erkek egemen zihniyetin bize dayattığı kavramları reddetmeye çağırıyorum.

PINAR ÖĞÜN ALABORA (OYUNCU)

Günümüzden bir doktorun muayenehanesinin bekleme odasını düşünün. Koltuklarda orta yaşlı 3 kadın oturuyor. Kadınlardan biri daracık bir korsenin içinde son derece soluk benizli bir İngiliz olsun, biri ayakları minicik bir Çinli kadın yüzünde acı dolu bir tebessüm, diğeri de günümüzden her tarafı estetik ameliyatlı göğüsleri kocaman silikonlu bacak bacak üstüne atmış bir Amerikalı kadın olsun. Hepsinin üzerinde kendi dönemlerinin kıyafetleri...Bu kadınlar kısa bir sessizlikten bekledikten sonra sohbet etmeye başlasınlar. Hepsi doktora gelme sebeplerini anlatsınlar birbirlerine. Hayal edebiliyor musunuz? Bazen öyle vahşilikler ve acımasızlıklar normalleşebilir ki!!

İngiltere’de Viktorya döneminde zevk almak çok ayıptı. Kadınların kocalarıyla sevişmekten zevk alması son derece ahlaksız bir şeydi. Yemek yemekten hatta müzik dinlemekten zevk almak ve bunu göstermek kabul edilemez bir davranıştı...Kız çocukları 12-13 yaşlarında anneleri yahut bakıcıları tarafından –zaman içinde küçülerek günümüzde sütyene dönüşen- korselerin içinde sıkıştırılıyorlardı. Her gün biraz daha biraz daha daraltılarak bellerinin ve göğüslerinin sıkışmışlığıyla ve kaburgalarının bu dışarıdan müdahaleyle deforme edilmesiyle, böylece döneme uygun bir fiziksel hale sokuluyorlardı. Yaşamları boyunca korseyle yaşamak zorunda bırakılıyorlardı. Nefes almak, yemek yemek, oturup kalkmak oldukça zor olan bu yaşam biçimi aslında o zamanlar olmazsa olmaz bir yaşam biçimiydi... Korsesiz kadın neredeyse yoktu. Ve tabi ki birçok sağlık sorunu, sakatlıklar ve ölümle sonuçlanan durumlar söz konusu oluyordu. Yeterince nefes alamadıkları ve ciğerleri sıkışık olduğundan sık sık bayılanlar, iştahsızlık ve yemek yememe, ama en önemlisi kadınların iç organları birbirine yapışabiliyor yerinden oynayabiliyor hatta bazen... maalesef.. dışarı taşabiliyordu... O

dönem tıbbın bulabildiği tek yöntem dışarı taşan iç organları tazyikli su ile geri içeri sokmaktı. Bu normaldi ve uygulanan bir yöntemdi. O dönem sıkça rastlanan bu sağlık sorunu giderek yaygınlaşınca doktorlar “çok okuyan kadınlarda daha sık rastlandığını” iddia ettiler ve kadınların kitap okuması yasaklandı.

Çin’de bir prenses yaşamış bir zamanlar o kadar güzelmış ki herkes hayran kalıyormuş. Prensesin tek sorunu ayaklarıymış. Ayakları o kadar büyükmüş ki geceleri uykusunda prenses kalkıyor ve yürüyormuş...Sadece yürümekle de kalmıyor, her gece mutlaka bir adamla birlikte oluyormuş. Sabah kalktığında hiçbir şey hatırlamıyor ve çok üzülüyormuş. Sonunda karar vermişler ve prensesin ayaklarının yarısını kesmişler. Böylece prenses yürüyemediği için adamlarla da buluşamıyormuş geceleri. Sonra demiş ki prenses, bütün Çin’de küçük kızların ayakları küçük olursa onlarda benim gibi mutlu olurlar... O günden sonra 3 yaşına gelen bütün kız çocuklarının ayaklarını anneleri uzun kumaşlarla sarıp kırmış ve büyümesini engellemiş. O kumaşları çıkarmak yasakmış ve her hafta iltihapları ve kirli kanı temizlemek için anneleri o bandajları çıkarıyor, temizliyor ve biraz daha sıkıştırıp daraltarak küçük kızlarının minicik ayaklarını biraz daha küçültüyormuş. Çine komünizm gelene kadar devam etmiş olan bu yöntem, bütün Çin’de yaşayan kadınların uyguladığı bir yöntem olmuş. Ayağın ne kadar küçükse o kadar pahalı oluyorsun. Kocan olacak adam gelip seni satın alıyor aileden. Bahsettiğim küçüklük bir kibrit kutusuna sığabilecek bir küçüklük. Tabi ki bu kadınların yaşadığı çeşitli sağlık sorunları oluyor. Bir kere bu operasyondan geçtikten sonra geri dönüşü mümkün olmuyor. Ama ayak çürümesi ve akabinde kangren olma ve tedavisi mümkün olmayan iç kanama sebebiyle ölümlerle sonuçlanan bir yaşam. Çürüyen parmakların düşmesi en büyük sorun ve çirkinleşmeyi sembolize ediyor. Kadınlar ölmekten değil de parmaklarının düşmesiyle çirkinleşmekten korkuyorlar... Sebebi ise parmağı düşen kadınlarla kocaları birlikte olmuyor. Parmağınızla beraber değeriniz de düşüyor yani...Zaten bir erkeğin istediği sayıda karısı olabildiği için onun açısından bir problem olmuyor. Ne kadar zenginse o kadar karısı olabiliyor zaten.

Mesela 50-60 yaşında bir adamın 9-10 yaşlarında karıları olabiliyor. Zaten kadınlar yürüyemedikleri ve çalışamadıkları için bütün gün evde yatıyorlar. Ve ufak yürüyüşlerle o şekilde yürümeyi öğreniyorlar. Yaşam boyu dinmeyen bir acıyla yaşıyorlar. Opyum içiyorlar...Ve bu normal...Kadınlar da erkekler de bunu bir güzellik ve erkeğe sadakat olarak tanımlıyor ve böyle tam 300 yıl yaşıyorlar. Benim Çinli bir arkadaşım var anneannesinin ayakları minicik, çünkü küçükken annesi bu yöntemi uygulamış ona...

Gelelim günümüze...

Şimdi güzellik dergilerini düşünün... kadın dergilerini... reklamları düşünün... liposakşın... botoks... gerdirme... dudaklara, göğüslere silikon taktırma... antiaging yani yaşlanmama yöntemleri... selülit tedavileri... lazerle cilt temizliği... dışarıdan müdahale ile beğendiğiniz bir aktristin yahut modelin bir fotoğrafıyla gidip ben böyle olmak istiyorum bu kadın gibi gözükme burnumdan, belimdeki yağlardan kalçalarımın memnun değilim diyerek çeşitli operasyonlar geçiriyorlar.

Buda çağımızda son derece normal....ve tabiki birçok kadında olan çeşitli sorunlar oluyor. Estetik yaptırma bağımlılığı, ileri düzeyde deformasyon. Kanseri, iyileşmeyen yaralar...ve ölümle sonuçlanan bazı durumlar...

Hepsinin ortak sorunu güzel olmak. Ama dönemin güzellik anlayışıyla dönemin normalliği ile güzel olmak...

Bir kadınla tanışmıştım 1960'larda feminizm için çalışmalar yapmış. Kadın hakları, oy kullanma, para kazanma ve özgür olmak için (buna pantolon giymek ve silah kullanmak da dahil) hapse girmiş ve protestolar, yürüyüşler gerçekleştirmiş kadınlardan biri. Bana şöyle bir hikaye anlatmıştı...

İngiltere'de kadınlar pantolon giymek istemişler ve silah kullanmak istemişler ve en az erkekler kadar güçlü olduklarını, hakları olduklarını ispatlamaya çalışmışlar "bizler kadınız erkeklerden hiçbir farkımız yok bizde güçlüyüz...bizler evde oturup yemek yapmak ve çocuk doğurmak için değiliz" demişler...çoğu yemek yapmayı bırakmış, tütün çiğnemeye başlamış ve pantolon giyip ava çıkmışlar...Aynı tarihlerde ise Afrikalı kadınlar şöyle bir protesto gerçekleştirmişler..."bizler kadınız..Tarlada silah taşıyıp pantolon giymek istemiyoruz. Evimizde yemek yapmak çocuk bakmak ve kadın olmak istiyoruz" demişler...

Tuhaf değil mi?

Kadın, çoğu İngiliz kadınlar gibi erkekleştikçe mi güçlenir? Yoksa çoğu Afrikalı kadınlar gibi evde yemek yaptıkça mı? Güzelleştikçe mi değeri artar?

Ahlakla mı?

Özgürlük nedir?

Kadın özgürlük nedir biliyor mu?

Sizler biliyor musunuz özgürlüğü?

Aynaya bakınca kadın başkaları ona bakınca ne görür diye mi bakıyor? Dudak şişirerek makyaj yapmak, seksi bakışlar yakalamak ve sivilce sıkamak mıdır aynanın amacı?

Bir örnek daha; kadın dergilerinde ve çeşitli moda kanallarında modellerin zayıf bedenlerine özenip kendini kusturarak yahut yemek yemeyi bırakıp anoroksiya denen açlık hastalığına bile isteğe yakalanan birçok genç kız biliyoruz görüyoruz. Kiloların onları çirkinleştireceğine inanıp kendi bedeninin görünümünden öteye geçmeyen bakış açılarıyla yok olup giden yaşamlar. Ya da bunun tam tersi olarak sürekli kötü ve dengesiz beslenerek aşırı kilolarla yedikçe kendinden nefret ederek saklanan ve yine yok olup giden yaşamlar...

Tarih boyunca erkek egemen sistemle obje halinde küçük bir yaşama hapsolmuşuzdur biz kadınlar. Bu gerçektir. Baskıya direnen meydan okuyan kadınlar çeşitli sınıflarla sembolize ettikleri kavramlarla durdurulmuştur. Namus cinayetleri gibi...Aile içi şiddet ve cinayetlerin genel hikayesinde bu durum söz konusudur sanki.

Aile içi şiddet farkındalığı için orta metrajlı bir film çektik birkaç arkadaşım ile beraber. Bir kadının evinde çekim yaptık. Kocasının sevişme talebine hamile olduğu için hayır diyen bir genç kadının dayak yeme sahnesini çekiyoruz. Çekime ara verdik çünkü bacak aralarımıza kan sürülmesi ve çocuğun düştüğünü göstermemiz gerekiyordu...Evinde çekim yaptığımız kadın ağlamaya başladı “kızım sen bunu oynuyorsun ama ben bunu yaşadım” dedi. Diyarbakır’da bir köyde yaşıyormuş. 20’li yaşlarındaymış, hamileymiş ve kocası kuzeniymiş. Kendi seçimi değilmiş evliliği. Sürekli dayak yiyormuş ve kocasından nefret ediyormuş. Annesine gidip defalarca ağlayarak anlatmış. Canım yanıyor korkuyorum demiş. Annesi “sakın kızım sesini yükseltme, aman yavrum” deyip onu sakinleştirmiş. Bir gün öyle bir dayak yemiş ki karnındaki bebeğin kolu çıkmış bacak arasından. Kan kaybederek yarı şuur kaybıyla sokağa fırlamış dediler gibi bütün köyü ayağa kaldırmış. Ebe gelmiş ölen bebeği karnından çıkarmışlar gömmüşler ve konuyu kapatmışlar. Bunun hesabı sorulmamış. Evlilikleri bozulmamış. Sonrası kaos...

Duyarlılık öyle güçlü ve acı dolu bir kelime ki...acı çekmeye tahammülü olmayanların sahip olamayacağı bir kelime. Duyarlılığın içinde empati var ve biz toplum olarak empati yitimi yaşıyoruz. Esarete özgürlük diyoruz. Hep bir şeylere özeniyoruz ve kendimizden nefret ediyoruz. Kendinden nefret eden başkası nasıl sevebilir ki?

BERRİN GÜRÇAY DİLEKÇİ (KAZETE YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ)

Kadına karşı şiddet ülkemizin kanayan bir yarası. Önlenmesi konusunda uluslararası düzenlemeler hala bugüne kadar yapılmamıştı. Bugün bir müjde ile gelmek istiyoruz. Bugün bizler için utanç verici bir gün. Kadına Karşı Şiddete Karşı Uluslararası dayanışma Günü. Ama meclis bunu bugün olumluya çevirdi. 12 Mayıs 2011’de İstanbul’da yapılan Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesinin Kadına Karşı ve Ev İçi Şiddetle Mücadele ve Bunun Önlenmesi Sözleşmesi’nin kabulü bugün Meclis’te gerçekleşti. Bugün Mecliste 246 oyla kabul ediliyor. Düşünün 550 milletvekili var. Sonuçta bu yasalaşılıyor. Cumhurbaşkanı onaylayacak ve artık bundan sonra böyle günleri görmeyeceğimizi umuyoruz. Niye umuyoruz çünkü kadın örgütleri çok ciddi şekilde bu işin takipçisi. Bundan sonra daha sıkı takip edecekler. Önce bunu söylemek istedim. O anlamda biraz bizler için lehe çevrilmiş oldu.

Ben bugün kadınlar konusunda yasal olarak neler yapıldı? Avrupa 2011 raporu, Aile Bakanlığının bu anlamda yapmak istedikleri ve Kadın örgütleri talepleri Üçlü ayak üzerinde yürüyor bu konu.

Kadın, toplumda şiddetin ve baskının mağdurudur. Yasalarımızda 1998 yılına kadar, kadını şiddete karşı koruyan herhangi bir yasa yoktu. Avrupa Birliği üyelik süreci kapsamında müktesebatımızda yapılan değişiklikler çerçevesinde 1998 yılında 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun çıkarılmıştır. Fakat yasağı uygulayacak mahkeme yoktu. Bunun için 2002 yılına kadar beklendi ve 2002 yılında aile mahkemeleri kurularak yasa uygulanmaya başlandı. Yani günümüzden ne kadar yakın zamanda olduğunu söylemek istiyorum.

4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun ise sadece resmi nikâhlı eşlere uygulanıyordu ve kadın tek başına şiddete karşı korunma altına alınmamıştı. Yani evlilik dışı şiddet burada geçerli olmuyordu. Bu yasa, amacına uygun olarak yorumlanmadığından ve uygulayıcıları konumunda olan yargı ve kolluk görevlileri ataerkil bakış açısıyla meselelere baktıklarından, amaçlanan hedeflere de ulaşamamıştır. Sonuçta şiddet mağduru kadınlar, olaylar karşısında seyirci kalan erkekler ve olayları görmezden gelen devlet vardı.

Şiddet, kadına ve aile bireylerine karşı günden güne artarak devam etti ve yıllara göre kadın cinayetleri ciddi şekilde artış gösterdi. Bu cinayetleri önlemek için sivil toplum örgütlerinin mücadelesi de yeterli olmadı. Kadınların eğitim ve ekonomik özgürlüğüne bakılmaksızın, her 10 kadından 4'ü şiddet görüyor. Şiddet mağduru kadınlar eğitim ve sınıf itibarıyla toplumun her kesiminde bulunuyor.

Devletin; kadına karşı şiddetin önlenmesi için caydırıcı önlemler alıp, bu önlemleri kararlı bir şekilde uygulaması gerekiyor. Evet yasa yapılıyor ama bu hiçbir zaman sağlıklı uygulanmadı. Kadına yönelik şiddetle mücadele hükümetin uluslararası sorumluluğudur. Yasa ve yönetmelik çıkarmak sadece başlangıçtır. Bunları uygulamak gerekir. Şimdi bu yasayı çıkardık. Bundan sonra çok daha fazla iş düşüyor bize.

Panelin başlangıcında Kuşadası Ticaret Odası kadın cinayetleri ile ilgili verileri verdi. Ben burada tekrar buna girmek istemiyorum. Sonuç olarak 7 yılda 4190 kadın öldürüldü. Nedeni, namus davası, yoksulluk, işsizlik, aldatma, evi terk etme, boşanma ve cinsel ilişkiye girmeme. Bu en çok 2009 da tavan yaptı. 2007'de 1011 kadın, 2008'de 806 kadın ve 2009'da 1126 kadın öldürüldü. Baktığımızda genlerde bunu daha fazla görüyoruz. 2005-2011 yılları arasında 110.000 kadının cinsel saldırıya maruz kaldığını görüyoruz. Şu orana baktığımızda, bunların % 25'i 18 yaşından küçük, yine % 25'i de 30 yaşına kadar. Yani % 50'si maalesef genç nüfus. 50 yaş üzeri mağdurların oranı ise % 10.

Avrupa Parlamentosu Kadın Hakları Cinsiyetler Arası Eşitlik Komitesi Türkiye'yi de izliyor ve raporluyor. 2011 yılı raporundan başlıklar vermek istiyorum.

- ✓ Kadına karşı uygulanan şiddet için Türk hükümetinin sıfır toleranslı olmalı. Yani şiddete kesin taviz yok.

- ✓ Kadına karşı şiddet uygulamalarının ortadan kaldırılması amacıyla, 4320 sayılı aileyi koruma kanununun geniş kapsamlı uygulanması ve caydırıcı sert cezalara tabii tutulması. Bu son derece önemli. Türkiye’de cezalar caydırıcı olmuyor.
- ✓ Türk Hükümetinin sığınma evi sistemini ilgili sivil toplum kuruluşlarıyla yeniden düzenlemesi. Bu son derece önemli. Çünkü şiddetin alternatifi sığınma evleri. Sığınma evleri olmadığı zaman kadının arkasında hiçbir destek yok. Gideceği hiçbir yer yok. Ama sığınma evlerini Türkiye hala kabul etmiyor. Bu şiddet için son derece önemli diye düşünüyorum.
- ✓ Türk hükümetinin zorunlu evlilikleri cezalandırmalı.
- ✓ Cinsiyetler arası eşitlik derslerini zorunlu tutmalı. Çocuklarda, bunun ilkokuldan başlayarak örgün hale getirilmesi, zorunlu tutulması.
- ✓ Erkeklerin dahil olmadığı tartışmalarla zihniyet değişikliğine gidilmeyeceği. Erkeklerin de buna katılması gerekiyor çünkü şiddet toplumsal bir sorun. Sadece biz kadınları sorunu değil. Bunu hep beraber çözebiliriz.
- ✓ Cinsiyetlere dayalı bütçe, para olmadan bu işi yapamayız ve buna bütçe ayırmamız gerekiyor. Avrupa Birliği Raporunun ana başlıkları böyle.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı neler öneriyor?

- ✓ Daha önce şiddetten koruma sadece aile bireyini kapsarken yeni tasarıda evli olmayan kadınlarda korumaya alındı. Bu bir başarı. Eski kocasından şiddet ve ölüm tehdidi alıyordu ama sen evli değilsin diye başvurular geri çevriliyordu.
- ✓ Tasarıda önemli bir değişiklik, poliste, jandarmada, cumhuriyet savcılıklarında kadın birimi oluşturuldu.
- ✓ Nüfüsü 50.000’in üzerinde olan yerlerde Belediyelerce Sığınma evi açılması zorunluluğu
- ✓ Teknik takip: hem şiddete uğrayanlar hem de bunu söyleyenlerin teknik takibe alınması gerekiyor. (Şiddet uygulayan erkeğe elektronik kelepçe ve şiddet gören kadına da butonlu kolye)
- ✓ Sığınma evlerindeki kadınlara iş bulma

- ✓ Diyanet İşleri ile protokol yaptı. Camilerden vaaz verilecek.

Kadın Örgütleri, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı'ndan neler istiyor? Kadın ve Aile bireylerini koruyan bu kanun için Türkiye'de 222 kadın örgütü 30 sayfalık bir bildiri yayımladı. Bu bildiride,

- ✓ Alanda çalışan kadın örgütlerinin yasal metinlerin uygulanması sırasında kamu kurum ve kuruluşları ile yargılama faaliyetinde ortaya çıkan aksaklıklar ve bu aksaklıkların getirdiği kadının insan hakları ihlalleri konusunda sahadan gelen bilgi birikiminden yararlanılmış ve bu sorunları çözmeye yönelik düzenlemeler getirilmiştir.
- ✓ Kadına karşı şiddetin ve insan hakları ihlallerinin devletin tanınması
- ✓ Çıkartılacak şiddet yasasının, şiddeti önleyici, saldırganları caydırıcı ve şiddete maruz kalan kadını, çocuklarını, yakınlarını ve şiddetin tanıklarını etkin bir biçimde koruyucu mekanizmalar içermesi
- ✓ Türkiye çapında etkin ve yaygın bir sığınak ve cinsel şiddet kriz merkezleri ağıının oluşturulması
- ✓ Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü koordinasyonunda, kadın örgütleri temsilcilerinin de içinde bulunduğu bir izleme mekanizması
- ✓ İnsan hakları eğitimi almış personelin çalıştırılması
- ✓ Bütün bu çalışmalar için bütçe ayrılması.

Türkiye'de bunca yapılan çalışmalardan sonra artık hedef belli. Geç de olsa, 4000 kadın öldürülmesinden sonra bunlar çıkıyor.

Konsey ülkelerinin imzasıyla yürürlüğe girecek olan sözleşmede ise,

- ✓ Kamusal ya da özel alanda kadına yönelik şiddeti bir 'insan hakkı ihlali' ve 'kadına yönelik ayrımcılık türü' şeklinde tanımlıyor.
- ✓ Aile içi şiddet ise aile içinde fiziki, cinsel, psikolojik veya ekonomik şiddetle ilgili tüm eylemler olarak tanımlanıyor.

- ✓ Sözleşme, taraf devletlerin kadın-erkek eşitliği, kadına yönelik şiddet ve karşılıklı saygı konularını her düzeyde eğitim müfredatına eklemelerini şart koşuyor.
- ✓ Şiddet mağdurlarına ücretsiz hukuksal destek sağlanmasını öngörüyor.
- ✓ Sözleşme hükümlerinin ulusal düzeyde uygulanmasını izlemek üzere bağımsız uzmanlardan oluşan uluslararası bir grup oluşturulmasını öngörüyor.

2. bölümde politikalara ve veri toplamaya ilişkin hükümler yer alıyor. 3.ve 4. Bölümde, taraf devletlerin önleme, koruma ve destek ile ilgili yükümlülükleri tanımlanıyor. 5. Bölümde hukuk ile ilgili yaptırımlar yer alıyor. 6. Bölümde soruşturma, yargılama ve koruyucu tedbirler ele alınıyor, devamında ise yine sığınma ve iltica ile ilgili hükümler, uluslararası işbirliği ve izleme mekanizması ile bu ilişkiler geliştiriliyor.

Bugüne kadar uluslararası sözleşmelerde kadına yönelik şiddet ile ilgili herhangi bir düzenlemenin olmayışı nedeniyle, bu sözleşme kadınlar için hayati önem taşıyor. Artık kadını şiddetten korumaları için, hükümetlerin sadece yasa çıkarmaları yeterli değil. Yasalar uygulanmadı ya da yanlış uygulandı.

Kadın hareketlerinin mücadeleye büyük bir ivme kazandırmasıyla bundan sonra umutlu olduğumu söylemek istiyorum. Çok kısa bu yasama döneminde hükümet ne yaptı? Ona bakmak istiyorum. Bu kadar ölümlerden, bu şiddetten sonra.

TBMM'nin yeni yasama döneminde Hükümet, Meclise 204 yasa tasarısı ile 7 Kanun Hükmünde Kararname gönderdi. Bunların içinde kadınları doğrudan düzenleyen hiçbir düzenleme yok. Bu dönem içerisinde Meclis Başkanlığı'na 98 yasa değişikliği teklifi verilirken bunlardan 5 tanesi kadınlarla ilgili.

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü öncesinde TBMM'de bir ilke imza atıldı. Parlamentonun erkek milletvekilleri kadına karşı şiddetin önlenmesinde etkin rol oynadı, bir metin hazırladı bu metni imzaya açtı, Sayın Başbakan'da imzaladı. Komisyon üyesi bir erkek "25 Kasım Günü dolayısıyla erkekler olarak biz de rol almak istiyoruz. Şiddetin içinde erkekler var. Ama, şiddetin önlenmesiyle ilgili mücadelelerde erkekler yer almıyor. Ben 'sözünü eri ' olarak bu bildiri metnine imza atıyorum" dedi.

Bildiri metni şöyle.

“Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü’nde biz erkekler olarak,

-Kadına yönelik her türlü şiddetin acı ve ıstırap veren, yaşam hakkını tehdit eden, temel bir insan hakkı ihlali olduğuna,

-Toplumu derinden yaralayıp zayıflatan, aile birliğini zedeleyen kadına yönelik şiddetin, anne ve çocuk sağlığını bozan son derece önemli bir halk sağlığı sorunu olduğuna,

-Kadına yönelik şiddetin katı töre, gelenek gibi hiçbir gerekçe ile asla meşrulaştırılamayacağına inanıyoruz.

- Kadınlar, hayat arkadaşlarımız, kardeşlerimiz, geleceğimizi emanet ettiğimiz evlatlarımız annelerimizdir.

Bu nedenle;

-Kadına yönelik şiddete ortak olmayacağız, seyirci kalmayacağız.

-Kadına yönelik şiddete son vermek için elle ele verelim.

-Kadına karşı Şiddetle Mücadelede, erkekler olarak biz üzerimize düşen görevi yapmak üzere karalıyız, biz de varız." Diye imza atıyorlar.

Bu hareket bana göre, zihniyet devriminin ilk kıvılcımları gibi geliyor. Bunu itiraf etmek de bir meziyettir. Bundan sonraki şiddet olaylarını kadınlar hiçbir zaman bırakmayacaklar. Ben umutlu olduğumu ve bugün de sevindiğimi söylemek istiyorum.

Kazete bütün bu konuları kamuoyuna aktarmak için 15 yıl önce yayına geçti. Kadınlar için, bütün bu sorunları bildiğimiz için bunun çözümü için kamuoyu oluşturmak gerektiğini düşündük. Kamuoyuna bazı şeyler taşınmazsa hiçbir şeyin çözümü maalesef olmuyor. Medya bu olayı hızlandırdı. Tabii 15 yıl önce bize ne yapıyorsunuz? dediler. Ama biz bunları bildiğimiz için, bunları söylemek istemezdim ama 15 yıl sonra haklılığımız ortaya çıktı. Onun için Kazete’nin çok önemli olduğunu düşünüyorum ve bugün bizi buraya çağırdığınız için yazarımız Meltem Arıkan, Mehmet Ali Alabora ve Pınar Alabora ile birlikte çok teşekkür ediyoruz. Kazete’ye desteklerinizin devamını ve hep beraber bunu yaşatmayı istiyoruz.

“Kadına Yönelik Şiddet, Nedenleri ve Çözüm Önerileri” paneli katılımcıların panelistlere yönelttikleri sorular ile Yönetim Kurulu Başkanımız Serdar AKDOĞAN, Yönetim Kurulu Başkan Yardımcılarımız Nejad ÖZALP ve Bülent BAKYAZ tarafından panelistlere verilen teşekkür plaketi ile sona erdi.

KUŞADASI TİCARET ODASI AR-GE BÖLÜMÜ TARAFINDAN HAZIRLANAN

RAKAMLARLA TÜRKİYE’DE KADINA YÖNELİK ŞİDDET SLAYTI

KUTO
Kuşadası Ticaret Odası

**RAKAMLARLA
TÜRKİYE’DE KADINA YÖNELİK ŞİDDET**

“KADINA YÖNELİK ŞİDDET,
NEDENLERİ ve ÇÖZÜM ÖNERİLERİ” PANELİ
25 KASIM 2011

KUTO
Kuşadası Ticaret Odası

KUTO
Kuşadası Ticaret Odası

“Bir millet, kadın ve erkek denilen iki tür insandan oluşur. Kabil midir ki, bir kitlenin bir parçasını geliştirelim, diğerine müsamaha edelim de kitlenin bütünü ilerleyebilmiş olsun.”

K. Ortatürk

KUTO
Kuşadası Ticaret Odası

KUTO
Kuşadası Ticaret Odası

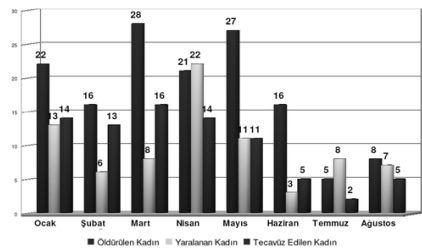

Birleşmiş Milletler Kadınlara Yönelik Şiddetin Önlenmesi Bildirgesi kadınlara yönelik şiddeti; "ister kamusal isterse özel yaşamda meydana gelsin, kadınlara fiziksel, cinsel veya psikolojik acı veya ıstırap veren veya verebilecek olan cinsiyete dayanan bir eylem veya bu tür eylemlerle tehdit etme, zorlama veya keyfi olarak özgürlükten yoksun bırakma" (1. madde) şeklinde tanımlanmaktadır.

KUTO
Kuşadası Ticaret Odası

KUTO
Kuşadası Ticaret Odası

**2011 YILI İLK 8 AY İÇERİSİNDE
KADINA YÖNELİK ŞİDDET OLAYLARI**

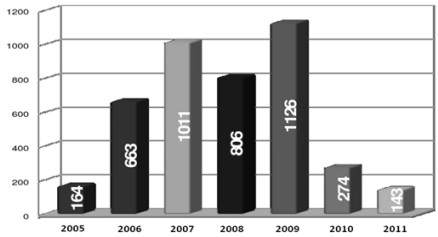
2011 yılı ilk 8 ayı içerisinde, 143 kadın öldürülmüş, 76 kadın cana kasteden saldırı sırasında yaralanmış ve bunun dışında mahkemelere intikal eden 82 tecavüz vakası meydana gelmiştir.

Kaynak: İHD İstanbul Şubesi

KUTO
Kuşadası Ticaret Odası

KUTO
Kuşadası Ticaret Odası

2005 – 2011 YILLARI ARASINDAKİ KADIN CİNAYETLERİ

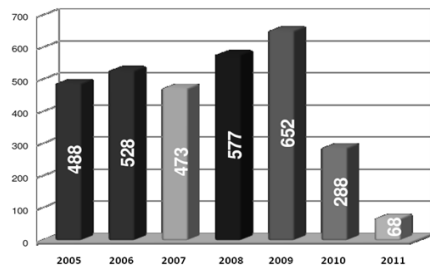
Kadın cinayetlerinin nedenleri arasında ilk sıralarda “namus davası”, “yoksulluk”, “işsizlik”, “aldatma”, “evi terk etme” “boşanma”, “cinsel ilişkiye girmek istememe” yer almaktadır.

Kaynak: İHD İstanbul Şubesi

KUTO
Kuşadası Ticaret Odası

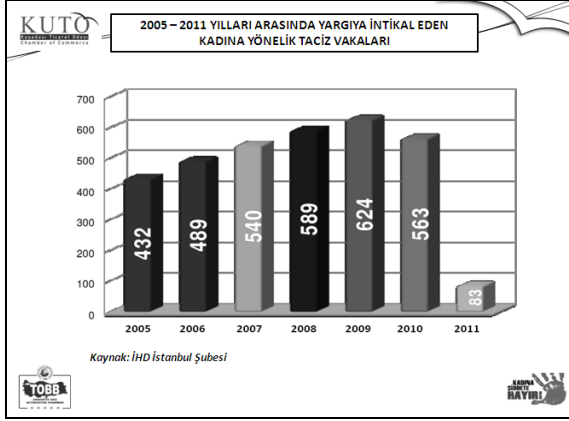
KUTO
Kuşadası Ticaret Odası

**2005 – 2011 YILLARI ARASINDA YARGIYA İNTİKAL EDEN
KADINA YÖNELİK TECAVÜZ VAKALARI**

Kaynak: İHD İstanbul Şubesi

KUTO
Kuşadası Ticaret Odası

EŞİ VEYA BİRLİKTE OLDUĞU KİŞİ(LER)DEN FİZİKSEL ŞİDDET YAŞAMIŞ KADINLARIN YÜZDESİ

YAŞ GRUBU	YAŞAMIN HERHANGİ BİR DÖNEMİNDE	SON 12 AYDA	
		%	%
15-24	% 31,9	% 17,3	
	% 36,6	% 12,5	
	% 39,7	% 8,7	
	% 45,4	% 4,8	
EĞİTİM DURUMU	Eğitimi Yok / İlköğretim Bitirmemiş	% 52,2	% 12,6
	İlköğretim birinci kademe	% 39,9	% 9,1
	İlköğretim ikinci kademe	% 34,9	% 12,3
	Lise ve üzeri	% 25,0	% 7,9
ÇALIŞMA DURUMU	Çalışmıyor	% 38,7	% 10,3
	Çalışıyor	% 40,7	% 8,9
REFAH DÜZEYİ	Düşük	% 47,0	% 13,7
	Orta	% 38,9	% 8,9
	Yüksek	% 26,7	% 5,5
TÜRKİYE		% 39,9	% 9,9

Kaynak: TÜİK (Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet İstatistikleri)

EŞİ VEYA BİRLİKTE OLDUĞU KİŞİ(LER)DEN EVLENMİŞ KADINLARIN YAŞADIĞI FİZİKSEL ŞİDDET DAVRANIŞLARINA GÖRE YÜZDESİ

	YAŞAMIN HERHANGİ BİR DÖNEMİNDE	SON 12 AYDA
Tokat atma ya da bir şey fırlatma	% 37,0	% 8,8
İtme ya da tartaklama	% 19,4	% 5,7
Yumrukla vurma	% 14,8	% 4,0
Tekmeleme, dövme, sürükleme	% 12,4	% 3,3
Boğazı sıkma veya yakma	% 5,2	% 1,6
Bıçak, silah gibi aletlerle tehdit etme	% 2,6	% 0,7

Kaynak: TÜİK (Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet İstatistikleri)

EŞİ VEYA BİRLİKTE OLDUĞU KİŞİ(LER)DEN FİZİKSEL VEYA CİNSEL ŞİDDET YAŞAMIŞ KADINLARA GÖRE ŞİDDET NEDENLERİNİN YÜZDESİ

Fiziksel Şiddet Yaşamış Kadın Sayısı	4.552 kişi
Erkeğin Ailesiyle Sorunlar	% 31,7
Ekonomik Sıkıntılar / Zorluklar	% 21,7
Erkeklerle İlgili Nedenler	% 21,4
Kadınlarla İlgili Nedenler	% 18,3
Çocuklarla İlgili Sorunlar	% 12,6
Erkeğin Kötü Alışkanlıkları	% 9,4
Özel Bir Nedeni Yok	% 9,0
Kadının Ailesiyle Sorunlar	% 2,8
Bilmiyor / Hatırlamıyor	% 1,1
Diğer Nedenler	% 11,3

Kaynak: TÜİK (Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet İstatistikleri)

EŞİ VEYA BİRLİKTE OLDUĞU KİŞİ(LER)DEN CİNSEL ŞİDDET YAŞAMIŞ KADINLARIN YÜZDESİ

YAŞ GRUBU	YAŞAMIN HERHANGİ BİR DÖNEMİNDE	SON 12 AYDA	
		%	%
15-24	% 13,5	% 9,7	
	% 13,0	% 8,4	
	% 14,2	% 6,5	
	% 19,6	% 4,6	
EĞİTİM DURUMU	Eğitimi Yok / İlköğretim Bitirmemiş	% 22,2	% 9,6
	İlköğretim birinci kademe	% 15,2	% 6,9
	İlköğretim ikinci kademe	% 13,1	% 7,6
	Lise ve üzeri	% 8,7	% 3,8
ÇALIŞMA DURUMU	Çalışmıyor	% 14,6	% 6,9
	Çalışıyor	% 17,0	% 7,2
REFAH DÜZEYİ	Düşük	% 18,9	% 9,4
	Orta	% 14,6	% 6,4
	Yüksek	% 10,3	% 3,9
TÜRKİYE		% 15,3	% 7,0

Kaynak: TÜİK (Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet İstatistikleri)

EŞİ VEYA BİRLİKTE OLDUĞU KİŞİ(LER)DEN DUYGUSAL ŞİDDET YAŞAMIŞ KADINLARIN YÜZDESİ

YAŞ GRUBU	YAŞAMIN HERHANGİ BİR DÖNEMİNDE	SON 12 AYDA	
		%	%
15-24	% 37,2	% 29,1	
	% 42,8	% 27,8	
	% 44,5	% 24,8	
	% 47,9	% 19,2	
EĞİTİM DURUMU	Eğitimi Yok / İlköğretim Bitirmemiş	% 43,3	% 24,8
	İlköğretim birinci kademe	% 45,7	% 24,6
	İlköğretim ikinci kademe	% 50,0	% 27,0
	Lise ve üzeri	% 44,5	% 24,8
ÇALIŞMA DURUMU	Çalışmıyor	% 41,6	% 25,5
	Çalışıyor	% 36,6	% 21,7
REFAH DÜZEYİ	Düşük	% 47,3	% 27,8
	Orta	% 43,7	% 23,6
	Yüksek	% 36,6	% 21,7
TÜRKİYE		% 43,9	% 24,7

Kaynak: TÜİK (Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet İstatistikleri)

EŞİ VEYA BİRLİKTE OLDUĞU KİŞİ(LER)DEN FARKLI CİNSEL ŞİDDET İÇEREN DAVRANIŞLARI YAŞAMIŞ KADINLARIN YÜZDESİ

	YAŞAMIN HERHANGİ BİR DÖNEMİNDE	SON 12 AYDA
Zorla cinsel ilişkiye girme	% 9,1	% 3,6
Kadın istemediği halde korktuğu için cinsel ilişkiye girme	% 11,4	% 5,3
Kadının cinsel olarak aşağılayıcı ya da küçük düşürücü eylemlerle zorlama	% 3,3	% 1,5

Kaynak: TÜİK (Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet İstatistikleri)

MEDENİ DURUMLARINA GÖRE EŞİ VEYA BİRLİKTE OLDUĞU KİŞİ(LER)DEN FİZİKSEL VEYA CİNSEL ŞİDDET YAŞAMIŞ KADINLARIN YÜZDESİ

	Fiziksel Şiddet	Cinsel Şiddet	Fiziksel veya Cinsel Şiddet	Toplam Kadın Sayısı
Bekâr	% 9,0	% 2,2	% 9,6	924
Halen Evli	% 37,8	% 14,1	% 40,4	10.100
Eşi Ölmüş	% 48,7	% 21,7	% 50,7	417
Boşanmış / Ayrı Yaşıyor	% 72,6	% 43,9	% 77,0	278

Kaynak: TÜİK (Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet İstatistikleri)

EŞİ VEYA BİRLİKTE OLDUĞU KİŞİ(LER)DEN YAŞADIĞI FİZİKSEL VEYA CİNSEL ŞİDDETİ ANLATAN KADINLARIN YÜZDESİ	
	YÜZDE
Kimseye anlatmayan	% 48,5
Kendi ailesine anlatan	% 33,9
Erkeğin ailesine anlatan	% 11,5
Arkadaş / komşusuna anlatan	% 22,2
Diğer	% 4,9

Kaynak: TÜİK (Kadına Yönelik Aile İç Şiddet İstatistikleri)

EŞİ VEYA BİRLİKTE OLDUĞU KİŞİ(LER)DEN YAŞADIĞI FİZİKSEL VEYA CİNSEL ŞİDDET SONUCU EN AZ BİR KURUM/KİŞİYE BAŞVURAN KADINLARIN BAŞVURMA NEDENLERİNE GÖRE YÜZDE DAĞILIMI	
En az bir kurum/kişiyi başvurmuş kadın sayısı	369 kişi
Daha fazla tahammül edemedi	% 41,0
Hukuki destek almak	% 29,0
Kötü bir şekilde yaralandı	% 24,8
Öldürülmekten korktu	% 18,1
Sağlık raporu almak	% 14,4
Psikolojik destek almak	% 11,1
Erkekle konuşulmasını istedi	% 8,0
Çocuklarla ilgili nedenler	% 7,9
Aile / arkadaşlar tesvik etti	% 7,8
Evden atıldı	% 6,2
Barınma talebi	% 3,9
Maddi destek almak	% 2,8
Diğer	% 6,8

Kaynak: TÜİK (Kadına Yönelik Aile İç Şiddet İstatistikleri)

EŞİ VEYA BİRLİKTE OLDUĞU KİŞİ(LER)DEN YAŞADIĞI FİZİKSEL VEYA CİNSEL ŞİDDET SONUCU EN AZ BİR KURUM/KİŞİYE BAŞVURAN KADINLARIN BAŞVURMAMA NEDENLERİNE GÖRE YÜZDE DAĞILIMI	
En az bir kurum/kişiyi başvurmamış kadın sayısı	4.497 kişi
Çok ciddi bir sorun yoktu	% 64,4
Suçlanmaktan korktu	% 16,1
Erkeği seviyor / affetti	% 11,1
Çocuklarla ilgili nedenler	% 10,9
Nereye başvuracağını bilmiyor	% 6,9
Yardım alabileceğine inanmadı	% 4,3
Tehditten / şiddetin artmasından korktu	% 4,0
İlişkinin sona ereceğinden korktu	% 3,8
Erkeğin değişeceğini düşündü	% 3,6
Başvurabileceği kurum / kuruluş yok	% 2,5
Kendini suçladı	% 2,1
Tehdit edildi	% 1,3
Destegi yok	% 1,1
Sorunu çözdüler	% 1,1
Diğer	% 9,1

Kaynak: TÜİK (Kadına Yönelik Aile İç Şiddet İstatistikleri)

KUTO
KADIN VE TOBB
KURUMU

EŞİ VEYA BİRLİKTE OLDUĞU KİŞİ(LER)DEN
FARKLI EKONOMİK ŞİDDET/İSTİSMAR İÇEREN DAVRANIŞLARI
YAŞAMIŞ KADINLARIN YÜZDE DAĞILIMI

	YAŞAMIN HERHANGİ BİR DÖNEMİNDE	SON 12 AYDA
İşten çıkmaya neden olma veya çalışmaya engel olma	% 23,4	% 8,8
Ev ihtiyaçları için para vermeme	% 8,1	% 4,6
Gelirini elinden alma	% 3,9	% 1,4

Kaynak: TÜİK (Kadına Yönelik Aile İç Şiddet İstatistikleri)

TOBB
T.C. EKONOMİK VE
TEKNOLOJİ BAKANLIĞI

**KADIN
VE TOBB**

EŞİ VEYA BİRLİKTE OLDUĞU KİŞİ(LER)DEN FARKLI BİÇİMLERDE KONTROL EDİCİ DAVRANIŞLARA MARUZ KALDIĞINI BELİRTEN KADINLARIN YÜZDE DAĞILIMI	
	YÜZDE
Her zaman nerede olduğunu bilmek isteme	% 68,8
Başka erkeklerle konuşunca sinirlenme	% 44,1
Kıyafetlerine karışma	% 34,8
Sağlık kuruluşuna gitmek için kendisinden izin alınmasını isteme	% 30,8
İhmal etme	% 14,9
Arkadaşını görmeyi engelleme	% 12,4
Ailesini görmeyi engelleme	% 8,8
Sadaksız olmakla suçlama	% 3,9

Kaynak: TÜİK (Kadına Yönelik Aile İç Şiddet İstatistikleri)

EŞ DIŞINDAKİLERDEN FİZİKSEL VE CİNSEL ŞİDDET GÖREN KADINLARIN YÜZDESİ

		CİNSEL İSTİSMAR (%)	FİZİKSEL ŞİDDET (%)	TOPLAM KADIN SAYISI
YAŞ GRUBU	15-24	% 5,5	% 21,8	3.490
	25-34	% 3,4	% 16,6	3.493
	35-44	% 2,3	% 16,2	2.797
	45-49	% 1,5	% 16,3	3.015
EĞİTİM DURUMU	Eğitimi Yok / İlköğretim Bittirmemiş	% 2,0	% 19,2	2.390
	İlköğretim birinci kademe	% 2,1	% 15,5	5.477
	İlköğretim ikinci kademe	% 3,8	% 19,6	1.949
	Lise ve üzeri	% 6,4	% 19,6	2.978
ÇALIŞMA DURUMU	Çalışmıyor	% 3,1	% 17,5	9.271
	Çalışıyor	% 4,1	% 18,7	3.524
	Düşük	% 2,7	% 19,2	4.473
REFAH DÜZEYİ	Orta	% 3,2	% 16,8	5.460
	Yüksek	% 4,6	% 17,4	2.863
TÜRKİYE		% 3,3	% 17,8	12.795

Kaynak: TÜİK (Kadına Yönelik Aile İç Şiddet İstatistikleri)

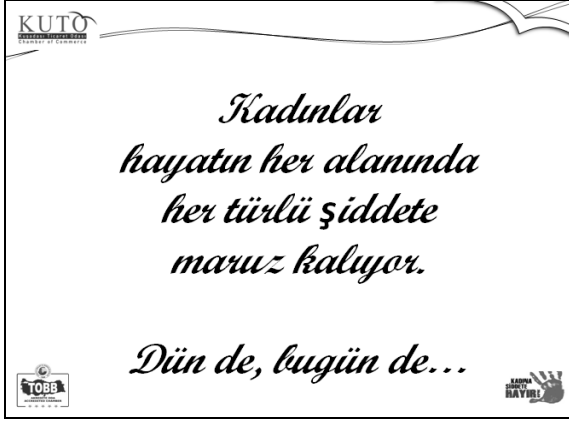

KADINLARIN 15 YAŞINDAN SONRA MARUZ KALDIKLARI FİZİKSEL VE CİNSEL ŞİDDET UYGULAYAN EŞ VEYA BİRLİKTE OLANAN KİŞİ DİŞINDAKİLER	
15 yaşından sonra eş dışındakilerden fiziksel şiddete maruz kalmış kadın sayısı	2285 kişi
Baba	% 40,5
Anne	% 32,1
Üvey Baba	% 0,7
Üvey Anne	% 1,1
Erkek Kardeş	% 8,0
Ağabey	% 15,8
Erkek Akraba	% 5,5
Kadın Akraba	% 2,6
Kayın Valide	% 4,7
Kayın Peder	% 5,0
Kayın Birader	% 4,1
Erkek Arkadaş	% 1,6
Öğretmen	% 8,1
İşyerinden Biri	% 0,2
Yabancı	% 1,4
Diğer	% 0,9
15 yaşından sonra eş dışındakilerden cinsel şiddete maruz kalmış kadın sayısı	403 kişi
Baba	% 0,7
Erkek Kardeş	% 0,2
Ağabey	% 0,5
Erkek Akraba	% 12,0
Kadın Akraba	% 0,2
Kayın Valide	% 0,2
Kayın Peder	% 0,1
Erkek Arkadaş	% 17,7
Öğretmen	% 0,3
İşyerinden Biri	% 6,8
Yabancı	% 50,4
Diğer	% 2,2

Kaynak: TÜİK (Kadına Yönelik Aile İç Şiddet İstatistikleri)

EVLENMİŞ KADINLARIN BUGÜN EŞLERİ VEYA BİRLİKTE OLDUKLARI KİŞİ(LER)DEN BİR ŞİDDETLE KARŞILAŞMALARI DURUMUNDA UYGULAMAYI DÜŞÜNDÜKLERİ DAVRANIŞ BİÇİMLERİ	
	YÜZDE
Sözle karşılık verir	% 26,7
Eşini terk eder	% 25,7
Sessiz kalır / ağlar / susar	% 22,2
Fiziksel olarak karşılık verir	% 15,0
Hiçbir şey yapmaz / yapamaz	% 10,1
Alttan alır	% 10,0
Resmî kurumlara / STK'lara başvurur	% 10,0
Kendi ailesine şikâyet eder	% 4,5
Eşine küser	% 2,9
Eşiyi konuşmaya çalışır	% 2,5
Eşinin ailesine şikâyet eder	% 2,4
Bilmiyor	% 1,5
Eşini kovar	% 1,1
Diğer	% 6,5

Kaynak: TÜİK (Kadına Yönelik Aile İç Şiddet İstatistikleri)

MELTEM ARIKAN

7 Ocak 1968’de Ankara’da doğdu. Arıkan’ın 1999 yılında Ve... Veya... Belki..., 2000 yılında Evet... Ama... Sanki...2002 yılında Kadın Bedenini Soyarsa... adlı romanları yayınlandı. 2003 yılında yayınlanan Yeter Tenimi Acıtmayın adlı romanı 2004 yılının Şubat ayında toplatılmış, bir baskısı sansürlü olarak yayınlanmış ve iki ay içinde alınan kararla serbest bırakılmıştır. Meltem Arıkan, bu yasaklanma deneyiminin ardından Yayıncılar Birliği tarafından 2004 Düşünce ve İfade Özgürlüğü ödülüne layık görülmüştür. 2005 yılında Zaten Yoksunuz... adlı beşinci romanının ardından 2006 yılında Umut Lanettir adlı altıncı romanı yayınlandı. 2007 yılında Kazete’de köşe yazmaya başlayan Arıkan aynı yıl Oyunu Bozuyorum adlı tiyatro metnini yazdı. Oyunu Bozuyorum 2007-2008 sezonunda Garajistanbul’da gösterime girdi. Yazarın 2008 yılının Ocak ayında da Beden Biliyor adlı araştırma kitabı, 2009 yılında ise altıncı romanı Özlemin Beni Savuran yayınlanmıştır. 2009 Linz Avrupa Kültür Başkenti programı çerçevesinde Garajistanbul tarafından Linz’de sahneye konan Paralel adlı oyunun Dramatürk’lüğü yapmıştır. Yazar şu anda yeni romanı “Erospa” üzerine çalışmakta ve yurtdışına ki çeşitli sitelere düzenli olarak makaleler yazmaktadır. 1986 yılından bu yana profesyonel iş hayatında olan Arıkan, Enersis ve Elektrosis A.Ş’deki Yönetim Kurulu Üyeliğinin yanı sıra 2003 yılında beş kadınla kurduğu EEM pcm Proje tasarım-uygulama ve danışmanlık şirketinin de Yönetim Kurulu Başkanı’dır.

BERRİN GÜRÇAY DİLEKÇİ

01.06.1951 Akhisar/Manisa doğumlu. Akhisar Misak-i Milli İlkokulu, Manisa İsmet İnönü Kız Lisesi (orta kısım), Akhisar Lisesi ve Ege Üniversitesi İktisadi ve Ticari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümü mezunu ayrıca E.Ü. Sosyal Bilimler Fakültesi'nin eğitim formasyonu sahibi.

1972-1980 yılları arasında Tariş Genel Müdürlüğü'nde İç satışlar şefliği görevinde bulundu.

1980 yılından sonra basın sektörüne geçti; Yeni Asır Gazetesi'nde bir yıl, Hürriyet Gazetesi'nde de 7 yıl Reklam ve Dış İlişkiler Sorumlusu olarak görev yaptı.

1990 yılından başlayarak 4 yıl süreyle İzmir Bornova Belediyesi'nde "Kadın Sorunları Koordinatörü" olarak çalıştı.

8 Mart 1991'de yerel yönetimler düzeyinde Türkiye'nin ilk Kadın Danışma Merkezi'ni Bornova Belediyesi'nde açtı ve merkezde yapılan kadın hakları ile ilgili çalışmaları "Ailede Etkileşim" adlı kitapta topladı. Yerel Yönetimlerde "Kadın Sorunları Birimi" oluşturulması ve bu birimlere yasal statü kazandırılması için yasa taslağı hazırlayarak DYP-CHP Koalisyon Hükümeti'ne sundu.

1995 yılında emekli olduktan sonra basın yayın alanında etkinlik gösteren CEBA Basın Yayın Tanıtım Danışmanlık Turizm Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti kurdu. Halen Şirketin Yönetim Kurulu Başkanı ve Genel Müdürüdür.

"Kadın gerçeğini" kamuoyuna kadın gözüyle ve kalemiyle özgürce anlatabilmek, yurt içi ve yurtdışı iletişim ağını kurarak kadın dayanışmasını sağlamak düşüncesinden yola çıkarak 1997 Ekim ayından beri KAZETE adında ayda bir yayımlanan Bağımsız Kadın Gazetesi çıkarmaktadır. KAZETE, basılı yayının yanı sıra internetteki <<http://www.kazete.com.tr>> sitesiyle dünya kadınlarıyla da buluşmaktadır.

Ayrıca Kadın Sığınma Evleri ve Kadın Danışma Merkezleri alanında 20 yıldan beri gönüllü çalışıyor.

KAZETE-DER (Kadın Erkek Eşitliği Derneği) başkanı, İzmir Gazeteciler Cemiyeti, ve Kadın Adayları Destekleme ve Eğitim Derneği'nin (Ka.Der) üyesidir. Ka.Der'in 1997-2000 dönemi İzmir Şube Sekreteri ve Başkanlığını yaptı.

-İzmir Gazeteciler Cemiyeti Hasan Tahsin Gazetecilik Yarışması 2006 Ropörtaj Dalı birincisi.

- Ernst & Young'un çeşitli ülkelerde gerçekleştirdiği 2008 yılı "Dünyada Yılın Sosyal Girişimcisi Yarışması'nın Türkiye finalistidir.

Sarı basın kartı sahibi olan Dilekçi evli ve iki kız çocuğu sahibidir.

PINAR ÖĞÜN ALABORA

Pinar Öğün, mesleki eğitimine Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi Tiyatro Bölümü'nde başladı. Bilkent Üniversitesi'nde öğrenciyken Atıf Yılmaz'ın yönetmenliğinde "Eğreti Gelin" isimli sinema filminde oynadı. Orada dört yıllık oyunculuk eğitimini tamamladıktan sonra, İngiltere'nin en seçkin ve köklü akademilerinden biri olan LAMDA (Londra Müzik ve Dramatik Sanatlar Akademisi)'nin oyunculuk bölümünde iki yıl eğitim gördü. Kendi döneminin tek yabancı öğrencisi olan Pinar Öğün, LAMDA'nın mezuniyet projesi "Pentecost" oyununda başrol oynadı.

Mezun olduktan sonra live art çalışmaları yaptı ve LBT tiyatrosunda 'The Finale' adlı sıra dışı gösteride kendi kurguladığı performansları sergiledi. Tara Stüdyosu'nda sahneye koyulan "All For Honour" (Herşey Namus İçin) isimli oyunda, aşık olduğu adamla kaçmak istediği için erkek kardeşi tarafından öldürülen 'Yağmur' isimli genç kızı canlandırdı. Daha sonra Londra'nın çeşitli bölgelerinde "Vagina Monologues" (Vajina Monologları) adlı oyunla seyirci karşısına geçti. Londra'da yaşadığı süre boyunca çok sayıda tiyatro oyununda rol aldı. Rol aldığı son oyun olan "Who Would Carry the Word?" (Sözü Kim Taşıyacak?) da dizanteriden ölen 'Ivon' isimli kadının acıklı hikâyesindeki performansı, eleştirmenler tarafından övgüyle karşılandı.

London- Turkish Film Festivali'nde açılış filmi olarak gösterilen ve aile içi şiddet farkındalığına yönelik orta metrajlı "The Mirror" (Ayna) isimli filmde, eşinden dayak yiyen ve yaşama sadece karnındaki bebeği sayesinde tutunan 'Nazlı'yı canlandırdı. 29. İstanbul Film Festivali'nde gösterilen "Resurrecting the Streetwalker"(Hırs) filminde 'Rosa' karakterini canlandırdı.

Pinar Öğün, en son Kanal D'de yayınlanan "Türkan" adlı dizide Türkan Saylan'ı canlandırmıştır.

PANEL FOTOĞRAFLARI

KUTO Araştırma Yayınları
Süleyman Demirel Bulvarı No:31
09400 Kuşadası / AYDIN
Tel: 0 256 612 57 63 Fax: 0 256 614 53 93
e-mail: info@kuto.org.tr
<http://www.kuto.org.tr>
<http://www.isrehberim.org>